

Jachtgedrag

In deze column wil ik (zoals beloofd) het hebben over het jachtgedrag, ook wel buit-, of prooidrift genoemd.

De Tatrahond behoort tot de rassen die weinig tot geen jachtgedrag hebben, immers mocht hij de kudde schapen niet alleen achter laten.

Maar toch zijn er Tatrahonden die met passie jagen! Dit tot grote ergernis van hun baasjes. Hoe kan dit dan? Ik ga proberen het uit te leggen.

Honden verschillen qua ras onderling in het tot uiting komen van verschillende eigenschappen, de ras eigenschappen zijn:

- Buitdrift (jachtgedrag) of ook wel prooidrift
- Territoriaal gedrag
- Blafgraagte (veel blaffen of juist weinig)
- Aktiviteit
- Reactiviteit (de tendens om op een prikkel te reageren)
- Opwinding
- Lichamelijke gevoeligheid
- Zelfstandigheid
- Sociale vriendelijkheid

Deze ras eigenschappen bezit elke hond, of hij nu een rashond is of een vubara (vuilnisbakkenras), iedere hond bezit deze eigenschappen.

Omdat iedere hond van de wolf afstamt, heeft hij het prooigedrag geërfd. Door de selectie van de mens is het bij de verschillende rassen aanwezig. Bij de Terriër was het zeer gewenst dat hij veel muizen en ratten vangt en doodt. Een drijfhond (b.v. de Border Collie) mocht juist geen dieren doden of verwonden, maar toch laat hij juist duidelijk prooidrift zien bij het hoeden en drijven.

Het hoeden heeft niets met beschermen van doen!

Het prooigedrag laat zich eigenlijk onderverdelen in verschillende gedragingen, een soort ketting van gedrag. Deze gedragingen zijn niet los te koppelen van elkaar.

Om een prooi te kunnen vangen is het nodig om eerst de prooi;

- te zoeken
- te lokaliseren
- te volgen
- te fixeren
- te besluipen
- te selecteren en of af te snijden van de kudde
- op te jagen (opdrijven)
- te pakken
- te schudden en te bijten (een echte dodingsbeet hebben honden niet, de meeste prooidieren sterven door shock)
- te transporteren naar een veilige plek of verstoppem (begraven)

Dit nu wetende, herkennen we misschien ook wat gedrag van onze hond erin?

Ik wel, zo kan Cissy heel goed muizen vangen, eerst zoekt ze door alle muizenholletjes te besnuffelen, heeft ze geroken waar er één zit, dan snuift ze nog eens extra diep in het betreffende holletje waar de muis zich precies bevindt. Dan begint ze het hol uit te graven, de muis heeft geen schijn van kans, want Cissy heeft deze al gevangen en beet in haar bek. Ze schudt een keer en eet de muis gelijk op.

Ze neemt ze niet mee naar huis, omdat het een kleine prooi is. Gelukkig blijft het bij muizen vangen en kan ik haar goed bij mij roepen als ze weer eens op muizenjacht is.

Haar dochter heeft goed gekeken hoe haar moeder dat doet, maar heeft tot op heden nog geen succes ermee. Wel graaft ze hele hollen uit maar het gedeelte lokaliseren heeft ze nog niet met succes toegepast.

Daarom wordt de intentie tot het jachtgedrag bepaald door aanleg en de ervaringen die de hond op doet in zijn leven.

Door menselijke selectie zijn er „specialisten“ op verschillende gebieden van het prooigedrag ontstaan. Maar er zijn ook hondenrassen waar het als een ongewenste eigenschap werd beschouwd en er werd geselecteerd op weinig prooigedrag. Als voorbeeld wil ik de Dalmatiër onder de aandacht brengen. In Engeland is er bewust op geselecteerd door middel van examens, de hond moest los naast de koets mee kunnen lopen zonder te gaan jagen. Terwijl dit ras van origine een jachthond is.

We gaan even terug naar de Border Collie, deze laat juist heel veel gedragingen van de prooiketting zien, maar stopt bij „het pakken“ van de prooi. Althans dat is wel de bedoeling.

Als een Border Collie een stap te ver gaat, is hij niet bruikbaar voor zijn werk en zal er niet verder mee worden gefokt. Dus selectie door de mens.

Honden jagen niet alleen maar op dieren, maar kunnen alles wat snel beweegt opjagen, zoals auto's, joggers, fietsers, inline-skaters en ook kinderen! Maar ook kleine hondjes.

Jachtgedrag is zelf belonend, er komen hormonen vrij die de hond een gevoel van geluk geven. Ook al was de jacht niet succesvol, het is een gedrag dat de hond weer graag zal doen uit zich zelf als hij daar de kans voor krijgt.

Dus aanleg maar ook de ervaringen die de hond heeft opgedaan, bepalen de mate van jachtgedrag.

Jaagt jouw Tatra hond met passie? Zorg er dan voor dat hij (of zij) niet zelfstandig deze eigenschap kan perfectioneren, maar ga samen op jacht. Er zijn genoeg leuke spelletjes te doen, denk aan zoekspelletjes met koekjes. Misschien vindt jouw Tatra hond een voerdummy wel heel erg leuk!

De variatie in deze spelletjes zijn grenzeloos.

Zo doen wij zoekspelletjes, we hebben (kleine) koekjes of stukjes worst/kaas mee, we gooien ze een stuk weg en de hond moet ze zoeken.

Onze dames vinden dat het einde, en als ze thuis komen zijn ze goed moe omdat ze ook hun neus moeten gebruiken.

Ik wens jullie veel „spelplezier“

